

מעדני אשר

גיליון רצ"ד
(שנה ז')
פרשת וירא תש"ע

ז"ל ע"י

מכון "מעדני אשר"

הגליונות ברחבי תבל יוצאים לזכותו של הרב ברוך בן מרים ומרת שיינדל מלכה בת היה פייגא

איך האכילה שרה את התינוקות של הגוים הא נפסק להלכה שאסור להאכיל תינוק של גוי?

בפרשתו כ"א ז' ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה וגו'.
איתא בגמ' ב"מ פ"ז ע"א מהו בנים לשון רבים, ביום המשתה הביאו השרות בניהן והניקה אותם.

יש להקשות: איך היתה מותרת להאכיל את התינוקות של הגוים, הא קימ"ל יור"ד סימן קנ"ד ס"ק ב' דישראלית לא תניק לבן כותי ואפילו בשכר, משום דמיילד בן לעבודה זרה, א"כ איך הניקה שרה, הא קיימ"ל שהאבות והאמהות קיימו את כל התורה, כך מקשה הטורי זהב בספרו דברי דוד על התורה, וכן בפרדס יוסף בפרשתו.

איכא כמה תרוצים:

א. הא דאסור לישאלית להניק בן של גויה רק אם הדבר נעשה באופן קבוע ולאורך זמן, שאז כל חיות הילד היא מכח האם היהודיה, אך להניק פעם אחת אין בכך איסור, כיון דאין החיות של הנכרי מזה, ולכן שרה שמתרתה היה רק לפרסם את הנס היה לה די להניק פעם אחת ולא יותר, לכן לא היה איסור, כך תירץ הטורי זהב בספרו דברי דוד.

ב. ע"פ מה שכתב הרמ"א באה"ע סימן קנ"ד ס"ק ב' דאם יש לה חלב הרבה ומצטערות מותר, וגם הכא היה לה חלב הרבה כדאיתא במדרש דנפתחו לה דדים כשותי מעיינות, כך מתיר הפרדס יוסף.

ג. כל הטעם דאסור להניק מפני שמגדלת בן לע"ז, אבל היכא שעל ידי זה יהיה להיפך שהיא תנק בדרך נס ויראו כל עמי הארץ שהיה נס ועל ידי זה יתרבו גרים, בודאי מותר להניק, כך מביא הפרדס יוסף בפרשתו, בשם בנו.

ד. על פי מה שכתב החיד"א פתח עינים חולין ה' דרק אברהם קיים מצוות דרבנן אתי שפיר, מעדני אשר.

ה. ע"פ מ"ש"כ במדרש שמי שינק משרה היה מתגייר א"ש מעדני אשר.

מדוע הניח אברהם את יצחק על המזבח כדי לשחטו הא קרבן אין שוחטים על המזבח?

בפרשתו כ"ב ט' ויעקוד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים.

יש להקשות: הלא שחיטת קרבנות בבית המקדש היתה תמיד בעזרה בצד המזבח ולא על גבי המזבח, אם כן כשרצה אברהם אבינו להעלות את בנו לעולה, למה שם אותו על המזבח ולא בצדו, כך הקשה האמרי אמת מובא בספר לקוטי יהודה בפרשתו, וכן בהר צבי בפרשתו.

איכא כמה תרוצים:

א. כיון שהקב"ה אמר לו והעלהו לעולה עשה כלשון שאמר לו והעלה אותו על המזבח, כך תירץ האמרי אמת מובא בספר לקוטי יהודה.

ב. נתירא אברהם שמא יארע בו פסול אח"כ לכן העלהו מקודם על המזבח, דקימ"ל שכל הפסולים אם עלו לא ירדו, כך תירץ האמרי אמת.

ג. קודם העקידה היה כל הקרבת הקרבנות על המזבח רק בעקידה כשהקריב האיל תחת יצחק, השאיר יצחק על המזבח שמא יצטרך עוד להקריבו, ולהכי הוצרך לשחוט האיל בצד המזבח בצפון, ומאז נקבע עולמית שחיטת קדשת קדשים בצפון, כך תירץ המהר"ל דסקי, מובא בהר צבי פרשת ויקרא.

ד. ע"פ מה דאיתא במשנה זבחים נ"ח ע"א דקדשי קדשים ששחטן בראש המזבח הויא כצפון והגמ' יליף מפסוק דכתב וזבחת עליו, ותוס' שם מפרש דמדאורייתא שוחט שם לכתחילה, ורק מדרבנן אסרו לכתחילה שמא תרביץ גללים, לפי הנ"ל אתי שפיר דשחט על המזבח כיון דמן התורה מותר, ואפילו איסור דרבנן ליכא דבאדם שיועד ליזהר ובפרט יצחק אבינו שהיה נזהר מפני קדושת המקום, מעדני אשר.

קהלה קדושה "קהל חסידים" רמת אהרן בני ברק

בנשיאות רבינו הגה"צ רבי חיים צבי שפירא שליט"א

ברגשי גיל ושמחה ובהדרת הכבוד נשגור בזה ברכת מזל טבא וגדיא יאה קדם רום מע"כ מוריננו ורבינו עטרת ראשינו ומאיר נתיבותינו המודריכנו במעגלי צדק בקי בכל מכמני התורה ש"ס ופוסקים העמיד תלמידים לאלפים מגדולי הדיינים בדורינו

הגה"צ רבי חיים צבי שפירא שליט"א

ולחנתנו הגדול והנערץ צנמ"ס חוב"ט מרביץ תורה וחסידות פמ"מ

הרה"צ רבי חיים לייב רובינשטיין שליט"א

בן הגאון הגדול רבי אלתר אליהו זצוק"ל גאב"ד אנטווארפן

לרגל שמחת אירוסי הנכב-הבן נ"יובשטעטומ"צ עב"ג בת כ"ק האדמו"ר מראדזין שליט"א

בברכת שיוכו לראות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך תענוג והרחבת הדעת לאורך ימים ושנים

אברכי הכללים

שמואל אקון בשישיין

אמאליו ביהמ"ר

העבאים

כוס תנחומים

לכ"ק מרן האדמו"ר מנובומינסק שליט"א בארא פארק

בהלקח ממנו אחיו

הרב אלתר ישראל שמעון פרלוב ז"ל

בעל הנחמות ינחם אתכם בנחמת ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד

התנחומים: אברכי ווי

נה נפחת אדם

נה נפחת אדם

לעל"ג הרב משה בן הרב יוסף דוד ז"ל, ומרת מלכה מחלה בת הרב מרדכי זיסקינד ע"ה
נתנם ע"י ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א ניו יארק

**איך יתכן שאברהם אבינו ילך להתייעץ עם ממרא
האם לשמוע בקולו של הקב"ה שציווהו למול?**

בפרשתן י"ח א' וירא אליו ה' באלוני ממרא.

וברש"י הוא שנתן לו עצה על המילה, לפיכך נגלה עליו בחלקו.

יש להקשות: איך יתכן שאברהם אבינו שעמד בעשרה נסיונות הקשים, וקיים את כל המצוות עד שלא ניתנה, ילך להתייעץ עם ממרא האם לקיים ציווי של הקב"ה, כך הקשה החזקוני, וכן המזרחי, וכן השל"ה בספרו שני לחות הברית תורה שבכתב חלק המוסר פרשת וירא, וכן החיד"א בספרו ראש דוד, וכן החתם סופר, וכן הכתב סופר, וכן התפארת יהונתן, וכן המהרש"ג על התורה, וכן הפני מבין על התורה.

איכא כמה תרוצים:

א. חס ושלום שהיה שואל עצה אם יקיים מאמר האל, אך שאל עצה, כי נצטווה גם כן למול את ישמעאל בנו וכל מקנת כסף, ואולי לא יניחו עצמם למול, והא ראייה שישמעאל התפאר שלא עיכב, והיה צריך אברהם אבינו להתייעץ איך יפתה אותם ומה ידבר עליהם, כך תירץ השל"ה בספרו שני לחות הברית תורה שבכתב חלק המוסר פרשת וירא.

ב. אברהם קיים כל התורה כולה קודם שנצטווה, ובמצוות מילה ידע שיצוה אותם הקב"ה על המילה, וקודם שנצטווה היה אברהם מהרהר מה יעשה האם ימול את עצמו עכשיו או ימתין עד שיצוה אותו כדי שיהיה גדול המצוה ועושה, דבשלמא בשאר מצוות אע"פ שקיימם לפני שנצטווה, יכול לחזור ולקיים גם אחרי שנצטווה, ונתייעץ בזה עם ממרא ונתן לו עצה על המילה הזה, על מילה בזמנו שציוה לו המקום, כי כן המצוה יותר מהודר, כך תירץ השל"ה בספרו שני לחות הברית תורה שבכתב חלק המוסר פרשת וירא, וכן החיד"א בספרו ראש דוד, וכן בספר צדה לדרך על המזרחי, וכן בספר משפטי שמואל.

ג. כשנימול אברהם היה הדם שותת מאין הפוגות, ונתן לו ממרא עצה על המילה, רצה לומר אבקת עפר שמתהווה מן עץ ישן שנרקב, ונקראת עצה, זאת נתן לו ממרא לתרופה על המילה לעצור את הדם ולרפאות את מקום החתך, כך תירץ בורע ביד השלישי בפרשתן, וכן בגן ריה בפרשתן, כעין זה בחזקוני.

ד. אברהם היה חש שאחר המילה שנבדל מאנשי דורו בעורו ובבשרו אפשר יפסיד למצות הכנסת אורחים שיהיו פורשים ממנו וכמו דאיתא במדרש רבה סוף פרשת לך שאמר אברהם עד שלא מלתי היו העוברים ושבים באים אצלי, תאמר משמלתי וכו' ומשום זה היה מפסיד מצוה תדירה, וממרא יעצו דמאחר דבזה מתקדש גופו כמו שאמר הכתוב התהלך לפני והיה תמים, הדין הוא דתדיר ומקודש איזה שירצה יקדים, כך תירץ החיד"א בספרו ראש דוד בפרשתן, ועיין בשם משמואל כעין זה.

ה. רצה אברהם להגדיל נסיונו כי חישוב שהם לא יסכימו עמו ויאמרו שסכנה היא לזקן כמהו למול עצמו והוא מ"מ ישמור מצוה ה' ותהיה המצוה גדולה ורבה יותר, וכן היה כי ענר ואשכול נתנו לו עצה שלא ימול, רק ממרא אמר לו שימול, והיה לו לילך בתר הרוב, והוא התאמץ במצות ה' ולא חש לעצתם, וממרא שנתן לו עצה למול נטל שכרו, כך תירץ בכתב סופר על התורה, וככעין זה במזרחי, וכן בגור אריה.

ו. ע"פ מה דאמרינן בגמ' מנחות מ"ב ע"א כל מצוה שעשייתה גמר מצוותה מברכין עליה ולא זולת, ורבים אומרים בטעם המילה להתיש כח האבר, והנה לפי זה אין המצוה הזאת מכוונת לעצמה כי אם לתכלית אחר ואין עשייתה גמרה, אמנם ממרא השיג בה סוד נשגב כמו שכתב הרמב"ם י"ד ד' והיא מכוונת

לעצמה ונתן לו עצה לברך עליה כי עשייתה גמר מצוותה, כך תירץ החתם סופר בפרשתן, ועיין מה שכתב בספרו תורת משה באופן אחר.

ז. ע"פ המדרש בעצם היום נימול אברהם, אילו היה אברהם נימול בלילה היו אומרים לא היינו יודעים שנימול, ויש להבין מה נפק"מ אם היו יודעים, וכי יכולים למחות באדם החובל בעצמו, אבל הענין היא דנס גדול נעשה לאברהם שדרש ברבים האחדות וחירף וגידף העבודת כוכבים ומזלות שלהם ולא קמו עליו להרגו, כאשר עשה נמרוד וזה נס גדול, רק אומות העולם לא היכרו עדיין שהוא בדרך נס כי אברהם היה גדול בעניקים וגבור כח, וברוב אונו הרג ה' מלכים, א"כ מי יעמוד נגדו, אבל כאשר נימול הלא היה חלוש כח, ומ"מ לא קמו להרגו זה היה תוקף להנס, ולכן אילו היה נימול בלילה היה מקטינים את הנס והיה אומרים שלא ידעו שנימול ויראו מפניו, אבל כיון שנימול בעצם היום ידעו שנימול, ומ"מ היה חתת אלוקים עליהם, וזהו ששאל עצה על המילה אם למול בעצם היום ואמרו כולם למול בצנעה מפחד שיבאו העובד כוכבים להכותו, אבל ממרא אמר איך לך מה לפחד שה' שעשה לך ניסים הללו היה יהיה בעזרך קום ומל עצמך לעיני כל, ולכך היה המדה כנגד מדה שנגלה הקב"ה בחלקו, כך תירץ

בספר תפארת יהונתן בפרשתן, כעין זה בחיד"א בראש דוד.

ח. ע"פ מה שכתבו הפוסקים דלכן מברכים על מצות מילה ולא למול, משום דכל מצוה שיש לה המשך זמן מברכים על, ובמצות מילה יש המשך שצריך לעשות פריעה, א"כ אברהם אבינו שלא נצטווה על הפריעה, היה צריך לברך למול, אפילו הכי יעצו שיעשה גם פריה ולכן יוכל לברך על המילה, וזה הכונה שנתן לו עצה "על המילה" שיברך על ולא למול, כך תירץ בספר פני מבין על התורה.

ט. בלאו העצה נמי היה מקיים המצוה, אלא בשביל זה נטל עצה, לפי שאשכול ענר וממרא היו בעלי ברית אברהם, ובפה היו נראים לו כאילו הם אוהבים אותו, ואברהם היה רוצה לשקול דעתם אם אינם אחת בפה ואחת בלב, ואם היו אומרים לו שימול, ודאי בלב נמי אוהבים אותו, וסוף דבר אשכול וענר נתנו לו עצה שלא ימול אלא ממרא לבד נתן עצה שימול, ובזה היה אברהם מכיר בהן, כך תירץ המזרחי בפרשתן.

י. ע"פ מה שכתב בשו"ת חתם סופר יור"ד סימן רמ"ה בד"ה הנה בדרשת חז"ל גיטין נ"ז ע"ב כי עליך הורגנו כל היום זו מילה, דעינינו רואות שאפילו אחד מאלף אינו מת ממילה, ומתרץ דמצוה מגינה ומצלי, אבל על פי הטבע היה מתים, ויש להקשות עליו דהא היכא דשכיח היזיקא לא אמרינן שלוחי מצוה אינן ניזוקין כמבואר בגמ' פסחים ה' ע"ב, אך הא דבשכיח היזיקא לא אמרינן שלוחי מצוה אינן ניזוקין היינו מחמת עצם המצוה, ומשום דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, וכתבו המפורשים דעל הידור מצוה איכא שכר בהאי עלמא, א"כ ה"ה דמגינה, לפי הנ"ל א"ש דבמצות מילה שמוסיפים להדר בחומרות שונות בשמחה ובזריזות יש שכר מצוה בהאי עלמא לכן מגינה אף היכא דשכיח היזיקא, ולפי זה יש לומר דאברהם הסתפק האם יקיים המצוה עד שלא ניתנה כי רצה לקיים במסירות נפש על דרך עליך הרגנו כל היום, דאם היה מקיים עד שלא נצטווה והיה בגדר הידור מצוה הרי היה לו הגנה בשכר המצוה, ולזה המתין עד שיהא מצוה ועומד ושוב ליכא שכר, וכיון דשכיח היזיקא לא אמרינן שלוחי מצוה אינן ניזוקים, ומסר נפשו לקיים מצות השם, וזה שיעץ לו ממרא, כך תירץ מון הדברי יציב י"ע

מובא בספרו יציב פתגם על מילה ע"מ ט"ו.

האם מותר להניח על שולחן בשר וחלב כשיש שומר שלא יאכלו ביחד בשר וחלב?

בפרשתן ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו.

יש להקשות: איך נתן לפניהם חלב ובשר בשולחן אחד, הא
קימ"ל יור"ד סימן פ"ח ס"ק א' שאסור להעלות על שולחן אחד בשר
וחלב, מחשש שמא יבא לאכלם יחדיו, א"כ אברהם שמבואר
בגמ' יומא כ"ח ע"ב שקיים כל התורה כולה ואפילו איסור דרבנן,
איך עבר על זה, כך הקשה בלב אריה חולין ק"ד ע"ב, וכן בבבלי דוד בפרשתן, וכן בבן
יהודע יומא כ"ח ע"ב.

מעדני אשר: איני מבין קושיא זו, וכי יש איסור לתת בשר בחלב
לגוים, הרי בן נח אינו מצווה על בשר בחלב, ורק אברהם קיים
כל התורה עד שלא ניתנה, וצריך לומר דכוונת הקושיא, שהרי
אברהם נמי אכל עמהם, כמו דאיתא בבעל הטורים על הא
דכתיב י"ח ה' ואקחה פת לחם וז"ל היה לו לומר "קחו פת לחם"
מכאן רמז שבעל הבית בוצע, חזינן שסבירא ליה שאכל עמהם,
ולכן קשה.

איכא כמה תרוצים:

א. איסור העלאה הוא מחמת גזירה שמא יאכל, א"כ אם אדם
עומד אצלו ומשמרו שלא יאכל מותר, וכמו דאין קורין לאור
הנר בשבת דחיישינן שמא יטה ואם עומד אחד ומשמר מותר,
א"כ ה"ה הכא, לפי הנ"ל א"ש דלפי שאמר ויקח חמאה וחלב
ובן הבקר ויתן לפניהם ביחד, לכן אמר הפסוק והוא עומד
עליהם לשמורם שלא יאכלו ביחד ויאכלו כל אחד בפני עצמו,
כך תירץ בלב אריה חולין ק"ד ע"ב, וכן בבבלי דוד בפרשתן, וצ"ע מדוע לא תירץ כיון
שלא אכל ליכא איסור.

אבל בהגהות רבי עקיבא איגר יור"ד סימן פ"ח כתב שלא מהני
שומר לגבי איסור העלאה של בשר וחלב יחד, מפני

שהשמירה הזאת צריכה להיות תמידית, שלא תזוז מחשבתו
ועינו אף לרגע קט, שהרי ברגע אחד האוכל מערב את הבשר
עם החלב, ומימלא אין זה אפשרי, שאי אפשר שלא תזוז
מחשבת השומר לרגע אחד.

מעדני אשר: יש להקשות מאי שנא מהא דאין קורין לאור
הנר שנמי צריך להשיגו עליו כל רגע, ואפילו הכי מהני שומר,
וצ"ע.

ב. ע"פ מה שכתב במלבי"ם על הפסוק י"ח ז' ואל הבקר רץ
אברהם שהביא מאמר חז"ל ילקוט ראובני שכן הבקר רץ מלפני
אברהם וברח לו ואברהם ברא בן בקר אחר על ידי ספר יצירה
ועל זה נאמר "וימהר לעשותו אותו" לפי הנ"ל אתי שפיר
דכיון דהויא בשר שנברא ע"י נס אין לו דין בשר ומותר
להניחו עם חלב על שולחן אחד, מעדני אשר.

ג. יתכן שאברהם הניח את הבשר והחלב על שני שולחנות
נפרדים, לכן ליכא איסורא, מעדני אשר.

ד. גם אברהם לא עשה ממש מחיצה להפריד בין הבשר לחלב,
יתכן שהניח את הבשר והחלב כל אחד על מפה נפרדת או
שעשה איזה היכא דמבואר בש"ע יור"ד סימן פ"ח ס"ק ב' שמהני,
מעדני אשר.

ה. ע"פ מה שכתבו הפוסקים דקודם מתן תורה לא היה קיום
המצוות באבות רק כמצוה דרבנן דהא לא נצטוו מפי הקב"ה
רק דהם קבלו על עצמם, וכן כתב בפלתי סימן ס"ג אות ב' והנה
גבי חלת חז"ל דרבנן לא גזרינן העלאה אטו אכילה, וקאמר
בגמ' בטעם הדתם בחז"ל ליכא חלה דאורייתא כלל לכך לא
גזרינן, אבל גבי בשר עוף דאיכא בשר בהמה דאורייתא לכך
גזרינן ביה, ולפי זה קודם מתן תורה, דאף בשר בהמה הוא רק
כמצוה דרבנן וליכא כלל איסור דאורייתא לכך לא גזרינן בזה
העלאה או אכילה, ושפיר עשה אברהם, כך תירץ בלב אריה חולין ק"ד
ע"ב.

מכתבים למערכת

מדוע כשמברכים בברית את התינוק מקדימים חופה למעשים טובים הא מעשים טובים קודם

מה שהקשתם בשם הראשונים ואחרונים מדוע כשמברכים בברית מילה את
התינוק, כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים,
מקדימים לברך על חופה קודם למעשים טובים, הא חופה הויא בן י"ח
ומעשים טובים הויא בן י"ג, א"כ היה צריך לברך מעשים טובים קודם,
ותרצתם בכמה אופנים.

הרב יצחק ליבוביץ שליט"א בני ברק

נראה לציין מה שראיתי כתוב בשם הגאון רבי אליהו לאפייאן שביאר
שלפעמים בחור אוהב לעזור לא מצד מעשים טובים אלא ממרץ וכדומה,
אבל מזה שעוזר בבית אחר החתונה זה מראה על מעשים טובים, לכן
מקדימים חופה למעשים טובים, דאז ניכר המעשים טובים.

איך מותר לברך על הקשת האסור להסתכל על הקשת

מה שהבאתם בשם הראשונים דלשון אסור להסתכל בגמ' אינו אלא
שמביט בכיוון זמן ארוך למה הוא דומה ולמי ידמה וישווהו, אבל לישא
עיניו ולראות בו כרגע שפיר דמי, והבאתם דהרבה אחרונים הקשו על דברי
הסמ"ע ח"מ סימן קנ"ד ס"ק י"ד דמשמע להיפך, שכתב על מה שכתב
הרמ"א שם שיש ליהודר שלא להסתכל בבית חבירו, שלשון הסתכלות,
היינו הסתכלות בעלמא, בלא כוונת ראות, חזינן שהוא חולק על הראשונים
הנ"ל.

הרה"ג רבי אשר מוטצען שליט"א קרית צאנו נתניה

נראה להעיר דכוונת הסמ"ע לומר שאסור להסתכל לתוך ביתו של חבירו
אף שאינו רואה שום דבר מהתנהגות הבית שמהו יהיה היזק לחבירו אפילו
הכי אסור, אבל אין מזה ראייה דסבירא ליה דראיה הויא ראייה בעלמא.

תגובות אפשר לשלוח

למחבר הרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א

לפקס המערכת: 057-7961607 או למייל: leviv@017.net.il

לבירורים בכל ענייני המערכת, בטל: 057-3166560

מדוע אסור למול מילה שלא בזמנה ביו"ט

הרי פסקינן מתוך שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך

מה שהקשתם בשם ראשונים ואחרונים מדוע שלא יהא מותר למול מדין
מתוך, הרי קימ"ל אור"ח סימן תצ"ה שאמרין בכל המלאכות מתוך
שהותרה לצורך הותרה שלא לצורך, א"כ כיון שהותרה חובל לצורך אוכל
נפש דהיינו בשחיטה שיהא מותר אף שלא לצורך אוכל נפש דהיינו מצות
מילה, ובשלמא למאן דסבירא ליה בגמ' שבת קל"ג ע"א דלכן מילה שלא
בזמנה אינה דוחה יו"ט דילפינן מקרא, א"כ הויא גזירת הכתוב, אבל לרב
אשי דסבירא ליה דמילה שלא בזמנה אינה דוחה יו"ט, משום דיו"ט עשה
ולא תעשה, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה, קשה הא ליכא לא תעשה
ועשה כיון דהותר מדין מתוך, ותרצתם בארבע אופנים.

הגאון המפורסם רבי שמאי קהת גראס שליט"א דומ"ץ מחזיקי הדת

נראה לתרץ, דהנה קימ"ל ביו"ט דהותרו מלאכות רק מלישה ואילך, והנה
לשיטת הרמב"ם דמלאכה שאינה צריכה לגופה חייב, וסבירא ליה דכל
חובל חייב משום מפרק, ואע"ג דהויא מקלקל מ"מ הויא מתקן כשחובל
בכעסו דנתקרה דעתו (עיין רמב"ם שבת פרק ח' הלכה ז') ולכן אסור
מילה שלא בזמנה ביו"ט, כיון דצריך למצוץ הדם והויא מפרק, כי מקלקל
לא הויא כי המצויה טוב לגוף דאם אינו מוצץ הויא סכנה, וכיון דאיכא דש
במילה לא שייך מתוך, דרק מלישה ואילך מותר ביו"ט ולא בדש, ואע"ג
דשיעור בכגורגרת, מ"מ איסור תורה של חצי שיעור יש בפחות.

הרב מרדכי קוט שליט"א בני ברק

יש לציין דבשורת חלקת יעקב סימן א' ענינים שונים תירץ דרב אשי רק
אליבא דבית שמאי דלית ליה מתוך.

מדוע מברכים בברית שהתורה והמעשים טובים יהיו כמו המילה?

מה שהקשתם על הא דקימ"ל יור"ד סימן רס"ה דבמילה מברכים כשם
שנכנס לברית כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים, דיש להקשות מה
הכונה בכשם, מה מיוחד במילה שאנו מברכים שכן יהיה בתורה ובחופה
ובמעשים טובים, ותרצתם בעשרה אופנים.

הגאון רבי גמליאל רבנוביץ שליט"א מח"ס גם אני אוהב ב"ב

נראה לפרש שהפירוש כשם שנכנס לברית, שנתנו לו שמו בלי שום תוארים,
כמו כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים, שיחזיק לעצמו תמיד בענוה,
ולא יצפה שיוסיפו לו תוארים על שמו.

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרבני החסיד הרב **משה דוד גוטמן שליט"א** ירושלים
ובנו הגאון רבי **שלמה עבי גוטמן שליט"א** ירושלים
ובנו הרב **ישראל נח גוטמן שליט"א** ירושלים
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרבני הנגיד הנכבד הרב **משה רייך שליט"א** ירושלים
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד
הרה"ג **מורדכי הלל זלמן ראטה שליט"א** לונדון
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון
רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו הרבני הנגיד הנכבד
הרב **יחיאל מיכל רוזנברג שליט"א**
מונטריאל
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרבני הנגיד הרב **מנחם מנדל רייכמן שליט"א**
בארא פארק
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו
הרבני הנגיד הרב **יחזקאל ליפשיץ שליט"א**
בארא פארק
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד
הרב **יעקב נוינעווייג שליט"א** מונסי
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון
רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד
הרב **בצלאל רוט שליט"א** מונסי
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

גליון זה נודב ע"י ידידנו הנדיב הנכבד
הרב **שלמה דוד דייטש שליט"א**
מנכ"ל מלון "גלי צאנז" נתניה
לרגל שמחת בית עדיקים שמחת נשואי בנו של
כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א
הבה"ח החתן מורנו
הרב **מאיר משולם הלברשטאם שליט"א**
עב"ג בת הגאון רבי **יעקב אליהו אונסדורפר שליט"א**
רב דקהל ראשית חכמה מונטריאל

ברכת מז"ט לידידנו
הרב **יחזקאל סג"ל לנדא שליט"א** ירושלים
לרגל שמחת הולדת בתו תחי' במז"ט
יהא רעוא שבזכות זיכוי אלפים
יזכה לראות נחת מכל יוצ"ח ויצליח בכל אשר יפנה